

SISTA MÄNNISKAN PÅ MARS

Henrik Hall

Del 1. Det stora steget

2013-07-06

Det har blivit dags för mig att skriva dagbok. Det har verkligen och äntligen blivit dags för mig att skriva dagbok. Stora män och kvinnor skriver dagbok så att eftervärlden kan läsa allt om hur det gick till när de åstadkom allt det där stora som de åstadkom. Det har blivit dags för mig att lämna anonymiteten och futtigheten. Det har blivit dags för mig att äntligen göra något stort av mitt liv. Inget mer dagdrivande och drömmande. I morgon gör jag filmen som ska göra mig till den första människan på Mars!

2013-07-07

Nu är det klart! Min film ligger uppe bland ansökningarna för att åka till Mars! Det tog hela dagen och hur många förkastade versioner som helst, men nu är jag nöjd. Det gäller att göra sånt här ordentligt, annars blir man aldrig utvald. Jag börjar redan känna pirret i magen: jag ska åka till Mars! Inget kan bli större än det!

2013-07-08

Kollade lite på de andra ansökningarna idag. Vad många losers det finns. De stammar och de flackar med ögonen. De låter som om de planerar sin egen begravning. Ingen musik, ingen smart redigering, inget som lockar att titta färdigt ens på de två minuter de har laddat upp. Vill de ens åka?

2013-07-09

Idag var en sån där riktigt varm och skön dag. Låg nere på stranden med Leffe, Johan och Danne och drack öl hela dagen. Det gäller att passa på så länge man kan. På Mars finns det varken playa eller öl.

2013-07-10

Mamma ringde. Morfar mår sämre och har åkt in på sjukhuset för observation. Bäst att åka ner till Halmstad några dagar, om inte annat så för att hålla mormor sällskap. Morsan kan inte komma, måste jobba och lika bra är väl det. Ska bli gött att äta upp sig på mormors mat. Dagboken får stanna hemma. Jag vill själv välja när jag berättar att jag ska åka till Mars och stanna där.

2013-07-15

Hemma igen. Morfar mår bättre och är tillbaka från sjukhuset. Som vanligt har han fått förhållningsorder om sundare mat och promenader. Som vanligt kommer mormor att fortsätta laga den där feta och goda maten som han blir sjuk av. Hon har inte hjärta att se honom peta i salladen och han har inte karaktär att säga nej till stekt fläsk, löksås och stekt potatis. Om han åtminstone kunde sluta röka, men han säger att han inte mår bra av att låta bli. Jag förstår mig inte på honom och inte mormor heller, men jag älskar dem. Människor är konstiga.

2013-07-16

En skön slappardag. Spelade lite med några polare i Ungern, Finland och Holland. Hämtpizza och en brasiliansk ligamatch på TV.

2013-07-17

Mer spel, men mest chattade vi. Spännande diskussioner om utvecklingen i Egypten och var Snowden ska få asyl. Tänk att det ska vara så svårt att få två så enkla saker att bli rätt. Sverige kan väl ge asyl till både Mursi och Snowden, så har världen blivit en liten aning bättre. Ta Asange på en gång, så slipper han sitta på den där ambassaden i London.

2013-07-25

Har visst glömt bort dagboken ett tag. Jag får skärpa mig. Det är viktigt att hålla stilen och skriva om allt som händer, även det till synes obetydliga och ointressanta. Man vet aldrig vad som blir viktigt i det långa loppet. Det är det som är poängen med dagboken - att fånga ögonblicket i stunden och bevara det åt eftervärlden, så att de får avgöra var det stora kom från. Även stora män gör små saker. Om man bara sparar de stora sakerna till eftervärlden, visar man inte hela bilden.

2013-07-26

Ännu en härlig dag på stranden. Leffe hade lyckats få med ett gäng tjejer från hans jobb också. Jäkla fin liten rödhåring bland dem. Tror hon hette Caroline eller Karolina eller nåt sånt. Log och skrattade hela tiden så jag blev alldeles knäsvag. Olikt mig att bli så till mig för en tjej!

2013-07-27

Ringde Leffe för att kolla upp Carolina närmare. Visade sig att hon heter Carolyne, är från Belgien och bara är i Sverige en månad för att gå en språkkurs och hälsa på kompisar. På måndag åker hon hem till sin pojkvän i Gent. Fan också! Inser precis att jag inte ens pratade med henne, annars hade jag väl märkt att hon inte var svensk och kunnat ta reda på allt det här själv. Typiskt mig: jag tror att tjejerna ska trilla ner från himlen utan att jag gör något. Jag kommer bergis att bli den första oskulden på Mars!

2013-07-28

Damp ner ett jobb från Frankrike. En modul till en e-handelsplattform som vietnamesarna inte fixar. Krävs att man faktiskt kan ett uns av de språk som kunderna snackar. Känns bra att nån gång få valuta för alla resor kors och tvärs i Europa. Och för att man har en bred käft och inte drar sig för att överdriva sin egen förmåga.

2013-07-29

Det franska jobbet var betydligt större än jag kunde ana. Jag får lägga dagboken och allt annat åt sidan ett tag. Jag behöver verkligen de här pengarna och den här kunden.

2013-08-15

Jobbet i hamn. Det blev skitbra! Fransoserna är nöjda och säger att det kan bli mer. Jag håller tummarna. Får jag in lite mer pengar kan jag åka med Johan och Danne till Indien i vinter. Vore hur soft som helst. Det bästa är att man kan ta jobbet med sig.

2013-08-16

Kollade lite mer på alla som sökt till Mars. Deras filmer är skit, men deras CV:n går inte av för hackor. Varför i hela friden söker läkare, ingenjörer, atomfysiker, psykologer och alla möjliga andra lyckade människor till en expedition som slutar på en annan planet och aldrig kommer tillbaka. De har alla möjligheter här på jorden - vad är de egentligen missnöjda med? Vad flyr de från? Fattar de inte vad de lämnar efter sig? Och de som verkligen skulle ha en anledning att söka lyckan långt borta, de är inte med i racet alls. Knappt en enda sökande från Afrika. Inte en enda fattig, utbildad flykting. Inga arbetslösa, i alla fall ingen som erkänner det. Märkligt när så många länder har 50% ungdomsarbetslöshet. Blir du accepterad har du ju ändå sju års betald utbildning på Jorden och sedan kan du hoppa av om du vill och skriva en bok om alltihopa, som du kan leva resten av livet på. Visst ser det hopplöst svårt ut att komma med, när minst hundra tusen har sökt, men för massor av människor är det ju i praktiken omöjligt att få ett vanligt träkarbete också. Så dyrt är det inte att skicka in en ansökan!

Dags att se sanningen i vitögat: jag sticker inte ut från mängden tillräckligt mycket. Måste nog göra något för att boosta mina chanser. De säger att utbildning och erfarenhet inte spelar någon roll, men det är inte direkt den världen vi lever i. Du och ditt CV är ett. Du är inte mer än du kan bevisa att du är och din dokumentation är det enda bevis som räknas. Fråga varenda flykting vad en glad uppsyn och ett gott självförtroende är värt när du saknar papper på vem du är och vad du kan. Jag må vara en av världens bästa programmerare och hackare, men jag har ingen utbildning och de flesta databaser jag varit inne i, kan jag inte berätta om.

Det borde gå att hitta något universitet eller någon skola av betydelse som inte har fyllt sina platser för hösten. I morgon börjar jag leta. Frågan är bara vad jag ska läsa.

2013-08-17

Började dagen med att sätta upp en lista på vilka yrken de troligen vill ha med på en Marsresa. De flesta är hopplöst uteslutna på grund av mina usla gymnasiebetyg: läkare, psykolog, journalist, arkitekt. Det grämer mig lite att jag inte gav plagget en chans, men hur lätt är det att bry sig när det bara är dötråkigt varenda dag och man bara ska sitta och repetera självklarheter man redan gått igenom. En biolog vill de säkert ha med, för att få fart på växthuset där uppe och där skulle jag kunna komma in, men hur kul är det att sitta tre år och kolla på skalbaggar och lära sig skilja på bok och asp? Ekonomi skulle vara rätt kul att läsa, men det lär dröja innan det behövs en riksbank eller några företag på Mars. Det kan nog till och med vara bra att inte konkurrera med projektledningen inom deras specialområde. Det blir nog bäst trots allt att gräva där jag står. När allt kommer omkring är väl just en datanörd precis vad som behövs när man hänger i luften tio solminuter från Jorden och hela det avancerade IT-systemet bryter samman.

2013-08-18

Är inte världen fantastisk? Mitthögskolan i Östersund har platser kvar på det tre-åriga IT-analytiker-programmet. Upprop nästa vecka, studentrum nästan garanterat, inga betygskrav alls. Hade jag varit religiös hade jag trott att någon där uppe hade menat det här åt mig. Fast man kan väl få tro att det var meningen ändå?

2013-08-22

Allt klart för flytten, det har gått oerhört smidigt. Det hjälper förstås att det mesta jag äger, utom datorerna förstås, ryms i en resväska och en bananlåda. Hade jag haft körkort skulle jag ha hyrt en bil för att få upp allt i en vända, men Danne verkade tycka det var kul att få köra upp mig. Konstigt att det inte känns alls som att jag kommer att sakna honom, Leffe och Johan. Jo, lite, men vi umgås nästan bara via nätet ändå och det blir ingen skillnad från Östersund. Det känns till och med bra att få träna på att bryta upp och säga hej då. Kanske till och med är en merit i uttagningen att man inte hänger sig fast och blir sentimental.

2013-08-24

Lååång resa. Vad har jag gjort? Vad ska jag i världens ände och göra?

2013-08-25

Östersund är inte alls så jäkla illa. Vackert, rent, gott om plats och fullt tillräckligt med ställen att hänga på. Supersnabbt internet i stort och modernt studentrum. Ska nog gå bra att överleva här uppe i Norrland också. Det knep faktiskt lite i magen när Danne åkte hem igen, mer än jag hade trott. Kanske inte så konstigt, vi har ändå känt varandra sedan vi var sju och han har alltid ställt upp för mig. Vi snackade om att träffas i Åre och åka skidor och på Dreamhack i november. Jag vet inte hur jag ska kunna berätta för honom att jag försvinner ur hans liv för alltid om mindre än tio år. Hoppas han inte hittar min ansökan innan jag har hunnit tänka ut ett bra tillfälle att berätta och en bra förklaring.

2013-08-26

Upprop och intro-lektioner. Lite pirrigt att träffa så många nya människor, det var längesen jag lärde känna någon. Men de verkar schyssta, ska nog kunna gå bra. Köpte kursböckerna och bläddrade igenom dem. Känns som att jag kan det mesta redan. Risk att det här blir lätt. Gick till stud-expen och lyckades skriva in mig på en halvfartskurs i psykologi också. Det går smidigt här uppe, inte alls allt det där byråkratiska krånglet som det brukar vara i Sverige.

2013-08-27

Firade terminsstarten med en pubbrunda tillsammans med gänget från korridoren och några till igår. Sköna lirare. Blev kanske lite sent eller lite mycket eller kanske både och.

2013-08-28

Ingen vidare fart på studierna ännu, men alla nybörjare måste väl få en chans att komma ikapp. Fastnade i korridorköket och diskuterade litteratur och film i fyra timmar. Konstig känsla; på mindre än en vecka har jag fått fler nya kompisar än på de senaste fem, nej, tio åren.

2013-08-31

Utekväll med dans igår. Trodde aldrig det skulle funka, men hade skitkul. Mycket dricka, en del slagsmål, men inget allvarligt. Vi är ju ändå i Jämtland!

2013-09-01

Har faktiskt inte tänkt på Mars-resan på ett bra tag, men idag var det omöjligt att ignorera den eftersom det var sista dag för ansökningar igår. Såg en uppgift någon stans om över en kvarts miljon ansökningar. Jag ligger inte bland dem som har fått flest röster, vilket känns en aning oroande. Måste man ha många kompisar för att komma med? Å andra sidan finns det rätt många som har gjort anonyma ansökningar, så det kan väl inte vara det viktigaste med rösterna från allmänheten. Eller?

2013-09-05

Svårt hinna skriva dagbok varje dag nu när studierna har satt igång på allvar i tre ämnen samtidigt. Inte mycket att skriva om heller. Upp tidigt, föreläsningar större delen av dagen, grupparbeten de flesta kvällar, det vill säga när vi inte är ute och festar. Svårt hinna plugga på egen hand också, så det är tur att det mesta redan är bekant. Får väl råplugga under tentaperioden.

2013-09-06

CSN-pengarna har inte kommit, trots att jag ansökte samtidigt som jag fick platsen. Tydligt normalt. Tur att jag har en del pengar på banken.

2013-09-08

Tog en eftermiddag ledigt från plugget och gick på Jamtli med Jörgen, Lena, Per-Arne och några till. Man måste ju ändå vara lite kulturell.

2013-09-15

Lika bra inse att jag inte klarar att skriva dagbok varje dag när det är fullt upp med annat. En gång i veckan kunde kanske räcka? Det är ett helt annat liv nu än för bara några veckor sedan och jag måste faktiskt medge att jag gillar det. Det kändes som en bra idé när jag gick ut gymnasiet att spela lite poker, konstruera lite banners, programmera några e-handelsmoduler och leva ett allmänt utflippat och bohemiskt liv. Pengar var inget problem heller och då är det så lätt att det bara rullar på. Man märker inte när det blir tråkigt och när man blir ifrånsprungen i livet av alla med högre ambitioner. Nu har en värld av kunskap, reflektioner och nya perspektiv öppnat sig. Idag tänkte jag för första gången den oerhörda tanken att om det inte blir något av med Mars, då har jag faktiskt väl så goda möjligheter här nere på alldagliga, men bekväma Jorden.

2013-09-22

Konsert med George Thorogood and the Destroyers på Folkets Park i går kväll. Superösig! Kom hem helt genomsvettig och vi fortsatte festa i korridoren till fyra på morgonen. Tur att det bara bor studenter i det här huset - annars hade polisen kommit! Konstigt egentligen med alla band som fortsätter spela samma låtar år ut och år in på samma sätt. Kul för oss i publiken, men blir det inte långtråkigt för artisterna? Det här var en av de killar som min pappa diggade när han var ung och redan då hade han hållit på ett tag. Önskar farsan hade kunnat vara med och digga i går. Han hade gillat det jag gör nu!

2013-09-28

Inte ett ljud från Mars-människorna. Gick för skojs skull in och kollade om jag kunde se vad som händer bakom kulisserna och det gick förvånansvärt lätt. Kandidaterna är inlagda i en helt öppen XML-databas utan några direkta säkerhetsarrangemang eller svåra lösenord. En intressant detalj; de som har fått flest röster verkar ha drivit veritabla kampanjer bland sina närmaste polare. De flesta har bara fått röster från sitt eget land och det har tydligt varit möjligt att rösta hur många gånger som helst på samma person. Det föll mig aldrig in att jag skulle be någon rösta på mig. Jag har ju inte ens berättat för någon att jag har ansökt! Helt plötsligt framstår mina 178 röster som riktigt bra. Men kommer urvalskommittén att fatta det?

2013-09-29

Skärp dig, William Karlsson! Du kommer aldrig till Mars om du sitter på din häck och förlitar dig på turen och en två-minuters video-film. Det är dags för dig att skapa din egen framtid och om det är någon i den här världen som kan det, så är det du. När du var 13 var du inne hos Skatteverket och raderade din mammas skatteskuld. När du var 15 hackade du Pentagon. Du har aldrig betalat för några programvaror eller spel som du har laddat hem från internet. Framför allt: du har aldrig blivit dömd för något - du har inte ens blivit upptäckt en enda gång. Alla spåren snyggt igensopade, det är du det, William. Om någon kan fixa sig en plats på den där Mars-farkosten så är det du. Faktum är att du har en skyldighet att göra det: om du klarar det utan att bli upptäckt är du precis det geni som alla andra vill ha med som partner på en resa till Mars. Här har du ditt inträdesprov. Go get it!

2013-09-30

Skippade skolan idag för att jobba med Mars-databasen i lugn och ro. Helt plötsligt har William Karlsson från lilla Sverige fått 57831 röster från precis hela världen, inkomna i lagom portioner varje dag under hela den tid som ansökan har legat uppe. För den som undrar hur det gick till, går det bra att följa konversationen på Facebook och Twitter mellan ett antal människor med kontakter runt om i världen, givetvis inlagda på relevanta datum så långt bak i tiden att de själva inte idag skulle upptäcka vad de (inte) har skrivit. Lyckades också spåra det fåtal säkerhetskopior och exporter av databasen som gjorts till medarbetares datorer, så nu kan ingen gå tillbaka och säga att något inte stämmer. Tack ständig uppkoppling och dåliga brandväggar!

2013-10-01

Under dagens sista föreläsning, blev jag helt plötsligt alldeles kallsvettig. Jag insåg att jag kunde ha lämnat ett minimalt men ändå väsentligt spår efter mig i databasen. Gick hem direkt och kollade, vilket var en himla tur. Något spår hade jag inte lämnat, men jag hittade en oansenlig Excel-fil på en medarbetar-dator, som jag inte brytt mig om i går. Helt plötsligt ställdes allt på ända. Här fanns betygsättningen från experterna som avgör vilka som går vidare till steg 2. Av allt att döma är de nästan färdiga med sitt arbete, så det var i grevens tid jag kom in här. Varje ansökan som har fått mer än 100 röster har bedömts av tre personer, som har satt betyg på åtta kriterier längs en skala från ett till tio. De åtta siffrorna summeras ihop till ett samlat betyg och allt tyder på att det är detta som avgör vilka som går vidare. Det verkar faktiskt som att de har tänkt titta helt seriöst på en stor del av de 242.392 ansökningarna och inget tyder på att antalet röster från vanligt folk har någon annan betydelse än som första gallring. I den här listan ligger jag på plats 27534 totalt, eller nummer 34 i region Skandinavien. Inte ens nära att bli uttagen. Måste ta en till dag ledigt och fixa det här i lugn och ro. Det här måste ordnas med precision och finess!

2013-10-02

För att vara ett av världens mest högteknologiska projekt, är administrationen runt ansökningarna mer än lovligt amatörmässig. Det gör inte nödvändigtvis jobbet enklare. Informationen ligger förvisso i öppen dager, men vem vet hur många kopior som har gjorts och var de ligger. Amatörer tenderar ju att vilja ha hur många hängslen och livremmar som helst och inte är de särskilt noga med vilket dokument som är originalet. Först och främst behövde jag få klart för mig vilka som ingår i bedömningskommittén och alltså döljer sig bakom koderna ARF4567, EKG1212 och så vidare. Det var den lätta biten och också den roligaste. Det känns minst sagt hedrande att Christer Fuglesang är en av de tre som bedömt min ansökan. Tyvärr med rätt så låga betyg, än så länge. Jag gick in på några bedömares egna datorer och hittade hos några av dem egna noteringar om de ansökningar de bedömt, men inte i någon konsekvent och enhetlig form och inte på något sätt som tydde på att detta skickats in till den centrala sammanställningen. Att ändra i de här privata dokumenten kändes riskabelt, särskilt som det säkerligen finns en hel massa anteckningar på papper också, som jag inte kommer åt. (tänk att en del ska ha så förtvivlat svårt att lämna den analoga världen) Jag tror knappast det spelar någon roll. Siffrorna i Excel-databasen har matats in via ett enkelt webb-gränssnitt, på en lösenordsskyddad hemsida (lösenord: Mars1234). Inget tyder på att bedömarna lämnat ifrån sig annat än de åtta siffrorna, vilket känns logiskt med tanke på den stora mängden människor som ska bedömas. Alltså gällde det bara att säkerställa var det finns kopior av databasen och vilken version som är originalet. Efter två timmars sökande hade jag hittat åtta olika kopior hos enskilda medarbetare i projektet och bestämde mig för att det fick vara nog. Den första filen jag hittade, som var kopplad till formuläret, uppdaterades flera gånger de timmar jag studerade den, av bedömare som matade in nya siffror. Ingen av kopiorna på andra datorer var nyare än tre veckor, de kan alltså vara säkerhetskopior från tiden då inmatningssystemet byggdes upp. Ingen fara att låta dem vara, med andra ord. Jag "rättade" mina egna siffror så att jag hamnade på "valbar plats", utan att sticka ut, fixade relevant historik, sopade igen mina spår och gick nöjd och glad ut på en kvällspromenad. Nu har jag annat att bekymra mig över. Två grupparbetsredovisningar de kommande två dagarna, två dagars undervisning att läsa igen på egen hand och första tentaperioden nästa vecka.

2013-10-13

Söndag kl tre på eftermiddagen och jag har just vaknat till liv någorlunda efter tentafesten som var i fredags. Jag tror jag hade kul, i alla fall ett tag, men det är banne mig inte kul att ligga och må illa i över ett dygn och att veta att man kommer att må ännu mer illa när man ska ta hand om toaletten. Vad är det för fel på mig? Varför tror jag att det blir ännu roligare bara jag tar en öl och en snaps till?

2013-10-16

Beskedet från CSN har fortfarande inte kommit. Än räcker pengarna, men frågan är hur länge. Mamma skulle absolut låna ut pengar till mig om jag bad henne och hon skulle säkert bli jätteglad om jag gav henne chansen, så henne säger jag inte ett dyft till. Försökte ringa CSN, men gav upp efter 45 minuter i telefonkö. Borde jag ändå ha hyrt ut lägenheten i andra hand innan jag stack? Men hur skulle jag hunnit det? Tur att hyran är så låg!

2013-10-25

Klarade tentorna med ett nödrop. Jag kanske inte är fantastiskt bra ändå, när allt kommer omkring. Jag kanske måste börja plugga på allvar trots allt. Känns jobbigt på ett sätt, men också väldigt sporrande och inspirerande. Nu har det blivit dags att reparera misstagen från gymnasiet. Nu ska jag minsann visa vem jag verkligen är.

2013-11-01

Grabbarna i korridoren lyckades lura med mig på innebandy, jag som alltid hatat sport. Inte gick det bra, inte, men skit samma. Vi skrattade så vi grät och sprang oss blå och efter hand började jag faktiskt träffa bollen emellanåt. Några kunde spela hjälpligt, men de flesta var bara där för att ha kul och för chansen att svinga en bägare efteråt. Det blir nog fler gånger. Måste bara skaffa ett par egna, vettiga skor, så jag slipper låna några som inte riktigt passar.

2013-11-02

Vaknade med världens träningsvärk efter innebandyn. Inte en muskel fungerar som den ska och dessutom har jag fötterna fulla av skavsår. Kanske inte så bra idé det där med att börja träna ändå? Eller också är det just det som det är. Astronauter ska väl vara vältränade, inte blekfeta, frustande ånglok? Tänk om det kommer uttagningsprov med fystest. Då är jag rökt! Kanske läge att börja gå på gym eller springa eller nåt.

2013-11-04

Äntligen är CSN klart!!! Det var visst någon tveksamhet kring om jag skulle kunna få studielån eftersom jag varit egenföretagare i fem år och därför lades min ansökan i en hög där den glömdes bort. En handläggare ringde och frågade hur mycket jag kommer att tjäna under andra halvåret i år och när hon fick veta att jag bara haft ett större uppdrag sedan i maj och inte tagit ut någon lön efter juni, meddelade hon att det kommer ett brev på posten om några dagar med positivt besked. Det var på tiden - pengarna börjar ta slut. Det hade inte varit kul att behöva nalla från mitt sparkonto.

2013-11-10

Leffe ringde och frågade när jag skulle komma till Dreamhack Winter. Hade helt glömt bort att jag ens bokat plats. Jag har kommit in så fullständigt i studentlivet här uppe att jag nästan har glömt allt om mitt tidigare liv. De senaste veckorna har jag till och med slutat spela (vilket förklarar varför Leffe var tvungen att ringa), för att kunna hinna med studierna ordentligt. Frågan är om jag hinner åka. Risken är att vi har någon redovisning eller obligatoriskt moment just då. Frågan är om jag vill åka. Jag lovade att ringa tillbaka när jag kollat min kalender och tågförbindelserna.

2013-11-12

Ringde Leffe och lämnade återbud till Dreamhack. Jag hörde hur besviken han blev och det stack till i hjärtat på mig. Det sista jag vill är att svika mina gamla polare, men när jag berättade hur lång tid det tar med tåget till Jönköping och hur dyrt det är, tror jag han fattade det omöjliga. Jag lovade att vara ute i god tid inför Dreamhack Summer så att jag kan få en plats på ett natt-tåg och kombinera med några dagar i Linköping. Vid det laget måste väl ändå terminen vara slut? Undrar förresten vad jag ska göra i sommar och var jag ska bo. Det har jag liksom aldrig behövt fundera på tidigare.

2013-11-15

Mamma ringde och meddelade att hon kommer upp och hälsar på för att se hur jag har det. Jag försökte avstyra det hela med att det inte är mycket att se, men hon hade redan bokat flyg, hotell och hela rubbet. Jag kan inte säga att jag ser fram emot det!

2013-11-20

De ringde från Mars! De hade försökt ringa första gången för två veckor sedan utan att någon svarat och hade till slut lyckats spåra mig via mamma. Jag hade tydligen skrivit fel på en siffra i mitt mobilnummer och de ville absolut prata med alla kandidater personligen. Det är makalöst att jag klarat att göra allt rätt, utom en enda liten detalj som jag borde kunna i sömnen! De frågade i allvarlig ton om jag fortfarande var intresserad av att åka till Mars och jag bedyrade att så var fallet, utan att nämna att jag knappt hunnit tänka på saken den senaste tiden. Ville jag vara med på en helg i Köpenhamn, med alla de i Skandinavien som klarat sig vidare till andra rundan? Allt betalt, inklusive flyg från Östersund! Jag hade fullt sjå med att bara sitta still och inte skrika rakt ut. Jajamen, den här gången behövde jag inte kolla någon kalender! Givetvis var det samma helg som mamma skulle komma. Kunde hon boka om? Jo, hon hade faktiskt tänkt tanken att något kunde hända uppe hos mig, så hon hade en ombokningsbar biljett. Hon frågade inte ens vad jag skulle göra, vilket måste vara första gången i världshistorien. Hon nämnde att någon hade ringt och frågat efter mig på engelska och att hon hade gett dem mitt mobilnummer, men frågade inte vilka det var. Jag sade att det var en gammal kund, men inte att det hängde ihop med att jag skulle vara upptagen när hon skulle komma. Med det lät hon sig nöja. Är hon sjuk eller har hon blivit religiös?

2013-11-24

Förvånansvärt trevlig helg med mamma. Hon hade hyrt bil som väntade när hon landade på Frösön vid lunchtid i går och åkte direkt och hämtade mig. Hon hade tänkt att jag inte hunnit se mig så mycket om utanför Östersund och det var förstås rätt. Vi åkte hela vägen runt Storsjön och mamma hade kollat var vi kunde göra avstickare och köpa renkött, tunnbröd och få våfflor med äkta hjortronsylt. Hon frågade om mina studier, om jag trivdes, vad jag gjorde på fritiden, men gav inga förmaningar eller förnumstiga kommentarer om att jag äntligen hade tagit tag i mitt liv. Har hon börjat respektera mig bara för att jag studerar eller vad har hänt? På kvällen bjöd hon på middag på en av stadens bättre restauranger och vi satt kvar och snackade gamla minnen tills de stängde. Idag hann vi med brunch innan det var tid för henne att flyga tillbaka. Fortfarande inga förmaningar, förebråelser eller plågsamma frågor om sånt jag inte vill berätta. Inte ett ord om vad jag ska göra nästa helg då hon egentligen skulle ha kommit. Jag kanske skulle kunna fira jul och bo hemma hos henne trots allt?

2013-12-02

En delvis tuff men extremt givande helg i Köpenhamn. Ett par timmar ägnades åt ingående personliga intervjuer där de vände ut och in på mig, tre personer åt gången, några timmar åt tuffa psykologiska tester, men den mesta delen av tiden hade vi bara en massa skoj, med samarbetsövningar och andra lekar. Det kändes verkligen som att jag lyckades visa upp mina bästa sidor rakt igenom och ändå var jag bara mig själv. Lördagkvällen och natten ägnades åt spontana upptåg på Köpenhamns gator och krogar och vi höll på att inte hitta hem till hotellet. De andra utvalda var en skön blandning av spännande och kreativa existenser och det var verkligen sorgligt att behöva skiljas åt på söndagkvällen. Det kändes som att jag kunde plocka vilka tre som helst på måfå och åka till Mars med dem. Det trista är att det aldrig kommer att ske, eftersom det slutgiltiga laget ska sättas ihop av folk från så olika platser som möjligt i världen. Mina farhågor om fysfenomen besannades också. Jag var nog den enda där med ölmage. Det sporrar mig att komma igång med träningen på allvar. Min Mars-resa ska i alla fall inte falla på att jag är fet och otränad!

2013-12-04

Ola, korridorrens avgjort mest vältränade, visade bilder på hur han såg ut som tonåring. Det avgjorde saken - jag följde med till hans gym och skaffade en personlig tränare, Reine. Det hade Ola haft och utan det hade det aldrig funkat, sade han. Dyrt som skam, men ger det resultat är det utan tvekan värt det. Dit jag ska kan jag ändå inte ta med några pengar! Blev inte så mycket träning första gången, mest snack om mat och rutiner. Jag har mycket att lära.

2013-12-08

I morgon börjar den långa tentaperioden och efter den är det jullov. Även om jag har missat två helgers plugg, känner jag mig full av tillförsikt och peppad.

2013-12-20

Jag är kär. Jag är så in i bomben, fruktansvärt, enormt kär. Jag som har gått och trott att jag var ett garanterat hopplöst fall och att jag aldrig skulle kunna hitta en tjej, jag har fallit pladask för den finaste ängeln på denna jord. Och det bästa av allt: hon säger att hon verkligen gillar mig! Kvällen innan min sista tenta var det litteraturkväll med högläsning av lokala poeter på biblioteket. Inga av mina klasskompisar skulle komma på tanken att gå på något sådant och särskilt inte kvällen innan en tenta, men jag kände mig väl förberedd inför tentan och ville testa att koppla bort tankarna på plagget och inte läsa in i det sista, för att komma avslappnad till provet. Där satt hon, med ett ljusskimmer omkring sig. Lika omodernt klädd som jag, lika nördig frisyra, lika ohippa glasögon. Men ändå rakt igenom charmig, söt och oemotståndlig. Platsen bredvid henne var en av de få lediga när jag kom och innan jag hunnit koppla på min normala blyghet och försiktighet, lyckades jag intala mig själv att det är nu eller aldrig och frågade om jag fick sätta mig bredvid henne. Leendet hon avfytrade när hon vände sig emot mig med ett käckt "Javisst", gjorde mig alldeles knäsvag och varm i hjärtat. Jag fattar inte hur det gick till, men vi började direkt prata och kunde knappt göra paus när programmet började. Efter föreställningen gick vi ut och drack thé och gick igenom allt från våra struliga liv till vilken pizza som är godast i Jämtland. När caféet stängde, gick vi vidare hem till mig och pratade till två på natten då jag lyckades klämma ur mig att jag skulle upp om fem timmar för att gå och tenta. Hon blev lite skamsen för att hon hållit mig vaken så länge, men höll med om att det vore bra att komma i säng för henne också, eftersom hon skulle börja jobba kl nio. Jag fick världens goaste, varmaste kram innan hon gick hem till sig. Jag kunde inte somna på flera timmar, men jag tror aldrig jag har varit så vaken på någon tenta jag har skrivit. Vi träffades igen samma kväll och dagen efter och båda är lika ledsna över att jag har en tågbiljett bokad söderut redan ikväll. Jag har lovat att komma tillbaka redan till nyår, så vi kan vara tillsammans när hon har några dagar ledigt. Jo just det, hon heter Åsa.

2014-01-04

Tillbaka i Östersund igen. Ja, det var ju förstas några dagar sedan jag kom, men jag har, så att säga, varit upptagen sedan dess. Med en viss Åsa! Julen var den bästa på årat. Mamma hade lagat all den där härliga julmaten, kakorna och godiset som jag varje år glömmer att jag tycker så mycket om. Istället för ett gäng tråkiga kusiner och fastrar, hade hon bjudit hem Leffe, Johan och Danne och deras familjer. Fråga mig inte hur hon lyckades få dem att inte fira julafton hemma, men jäkligt skoj var det. Jag kände hur mycket jag verkligen gillar de här killarna. De finns där i alla väder, oavsett vad jag gör och vart jag tar vägen (på Jorden i alla fall). Vi snackade återigen om att åka skidor i Åre och nu tror jag verkligen det blir av. Jörgen, en korridorkompis i Östersund, känner en kille som har en lägenhet precis i centrum av Åre. Det blir jäkligt trångt, men med sovsäckar, liggunderlag och gott humör fixar vi det. På Juldagen var det hemvändarkväll och vi drog runt på stan till två på natten, då vi gick hem till Danne och spelade Xbox. Jag såg en del av de där idioterna som var på mig i högstadiet, men jag kände mig osårbar med mina musketörer runt mig. På Annandagen började jag längta efter Åsa på allvar och var jätteglad att jag hade fått tag på en liggplats två dagar senare. Jag måste erkänna att jag var rätt så orolig att glöden skulle ha falnat - att hon hade kommit på andra tankar - men nog var det fart på grillen alltid. Nyårsafton var hennes föräldrar bortresta och hon hade fixat världens mest romantiska middag hemma hos sig, med kandelabrar, hummer och lugn jazz. Jag vet inte om jag någonsin har varit så lycklig. Vi har inte haft sex ännu, men det spelar absolut ingen roll. Det kan verkligen vänta. Det här känns som ett förhållande som kommer att hålla och då är det bara en fördel att vänta. Dessutom kanske hon också är oskuld....

2014-01-07

Skönt med några pluggfria veckor i Östersund. Jag försöker träffa Reine på dagarna och Åsa på kvällarna, så mycket det går. Mitt nya liv löper på bra! Mellan varven försöker jag plugga lite också, för den händelse tentorna inte gick så bra som jag tror. De första omtentorna ligger redan i slutet på januari och nästa chans kommer först i augusti. Men jag måste erkänna att det går trögt när jag inte vet om jag verkligen behöver plugga.

2014-01-09

Första gången jag fick träffa Åsas polare. Det kändes både självklart och skrämmande när hon presenterade mig som "min pojkvän". Det har gått fort att nå den statusen, men när allt känns rätt antar jag att det är så det går till. Vi var åtta pers, de flesta singlar, som åkte pulka i en liten skogsglänta på det gamla regementsområdet. Efter att ha åkt oss trötta och byggt hopp och gupp i några timmar, byggde vi ett vindskydd av snö och kurade ihop oss med varm choklad och lussebullar medan solen gick ner över Storsjön. Dagen avslutades med att vi byggde en lång rad av snölyktor och satte in värmeljus i dem. Från foten av backen såg ljuspunkterna i snön ut som en förlängning av stjärnhimlen. Mäktigt!

2014-01-12

De flesta har kommit tillbaka till korridoren nu. Några är nervösa inför tentaresultatet, men alla verkar glada över att ses igen. I går natt hade vi stor filmkväll, alla tre Matrix-filmerna på raken med massor av popcorn, hämpizza, öl och julmust. Det var inte jättekul att städa i morse...

2014-01-13

Ikväll startar innebandyn igen. Vi får köra lite extra hårt för att kompensera för filmnatten.

2014-01-15

Tentaresultatet har äntligen kommit, precis på klockslaget när de skulle komma. Jag klarade varenda en av dem och allra bäst gick den som var dagen efter jag träffat Åsa. Jag tror hon har positivt inflytande på mig! Känns som att utgångsläget inför den nya terminen inte kunde vara bättre. På kvällen bjöd jag ut Åsa på romantisk middag på En Liten Röd för att fira. Kändes som att det var precis rätt ställe för oss två och det var det också. Hon följde med mig hem efteråt och vi hade sex för första gången. Jag var inte alls så nervös som jag hade trott att jag skulle vara och allt gick alldeles underbart bra. Allt känns så naturligt och enkelt med henne. Det var rätt så uppenbart att detta inte var första gången för henne. När min osäkerhet sken igenom, tog hon initiativet och visade hur hon ville ha det. Passar mig bra - jag har verkligen inget behov av att vara bäst på allt.

2014-01-16

Nu börjar Mars-projektet nå ut i media. Såg en knäpp tjej i ett gallet amerikanskt pratprogram, som hade sökt till projektet och var fullständigt övertygad om att hon skulle bli utvald och hon bedyrade att hon inte ville något annat än bo resten av sitt liv i en liten bunker på en öde planet. Henne vill åtminstone inte jag åka med. Programledarna kallade projektet "en reality-TV-serie"! Kändes hur oseriöst som helst. Självklart handlar det om att projektledarna behöver dra in pengar; det är ju inte direkt gratis att skicka ett gäng eller flera till en annan planet. Men kommer vi verkligen att behöva krumbukta oss framför TV-kameror och journalister, bara för att dra in pengar till projektet? Det var inte det jag sökte till! Verkligen inte! Men det är långt kvar till en resa. Varken den knäppa tjejen eller jag har särskilt stor chans att bli utvalda bland alla tusentals som har sökt. Varför har de inte bett mig gå ut i media för att tigga pengar förresten? Det kanske redan är kört, de kanske redan har spolat mig! Ärligt talat, jag kunde inte bry mig mindre!

2014-01-19

Ola berömde mig för att jag gått ner i vikt och såg mer vältränad ut. Han måste ha snackat med Reine, för så mycket syns det väl inte ännu? Reine har föreslagit en detox-diet under en månad. Inget bröd eller pasta, ingen öl och en hel massa annat man inte får äta. Inte ens morötter och tomater! Verkar bli mest nötter, avokado, kött och gurka. Det kändes väldigt främmande och konstigt först, men när jag berättade för Åsa blev hon eld och lågor och sa att hon ville hänga på. Jag håller verkligen inte med henne om att hon behöver gå ner ett enda kilo, men hon har en poäng i att det inte är dumt att få ut gifterna ur kroppen ibland. Hon hade tydligen påbörjat en liknande diet för ett tag sedan men gett upp halvvägs. Tillsammans med dig kan jag hålla ut, menade hon. Underbara människa! Vad har jag gjort för att förtjäna henne?

2014-01-21

Mjukstart på den nya terminen med start av ett par projektarbeten. De som har omtentor ska kunna skriva dem den här veckan, parallellt med att planeringen för projektarbetena går igång. Nästa vecka startar föreläsningarna också. Skönt att vara igång.

2014-01-24

Nu går det undan i förhållandet! Middag med Åsas föräldrar hemma hos henne. Ursköna, bohemiska typer. Jobbar på varsitt statligt verk, men på fritiden skapar de konst och musik, när de inte är ute på fjällturer. Jag tror mamma skulle kunna gilla dem, men vi får vänta ett tag med att tussa ihop dem. Jag älskar verkligen Åsa, men jag behöver mer tid att vänja mig vid det här att vara i ett förhållande. Jag har ju ingen aning om hur man gör egentligen. Efter maten satt vi och pratade halva natten, först alla fyra, men mest bara min älskade och jag. Det blev naturligt att jag sov över, men det var fel tid i månaden för Åsa, så det blev inte mer än så. Skönt att ha ett förhållande som inte är baserat på sex och där det inte finns några krav och måsten.

2014-01-26

Förutom ett träningspass ägnade jag helgen åt att kolla igenom den nya kurslitteraturen, så att jag skulle vara förberedd inför den kommande veckans föreläsningar. Jag är faktiskt förvånad över mig själv och min beslutsamhet. Vem hade trott för ett år sedan att jag skulle ta mitt liv och min framtid på allvar. Inte jag i alla fall! Men det konstigaste är att det går så lätt.

2014-01-30

Jag skulle aldrig skrivit att det går lätt. Jag vaknade idag och kände mig alldeles vilsen, på gränsen till panikslagen. Vart har mitt gamla liv tagit vägen? Vem är jag idag? Vad är det för ställe jag bor på egentligen? Vad är jag på väg att göra? Är jag fast i ett förhållande för resten av mitt liv? Kommer jag aldrig mer att få vara för mig själv igen, bara jag, så som jag är van vid och trivs med? Allra värst: det finns ingen, absolut ingen, som jag kan dela mina tankar med. Mamma är supernöjd med den nya William och tror att jag på allvar är på väg mot stjärnorna (utan att hon vet hur rätt hon har). Mina gamla Linköpingspolare skulle bara nicka menande och bekräfta det som de i tysthet har tyckt hela tiden; att det var ett stolleprov att flytta upp till Norrland. Korridor-gänget skulle inte fatta vad det var för fel med mig och ta med mig på en pub-runda för att jag skulle komma på bättre tankar. Åsa, den som borde stå mig allra närmast, är absolut den sista jag kan prata med om det här. Hon skulle bara bli ledsen och ta det som att jag är trött på henne och vill göra slut. Något sådant får bara inte ske. Lika mycket som det skrämmer mig att vara fast i ett förhållande, lika mycket skrämmer mig tanken att inte få vara med henne för alltid. Jag gick på dagens första föreläsning, men kunde inte koncentrera mig för fem öre, så jag struntade i resten av dagen. Jag vandrade planlöst omkring på stan medan jag grubblade vidare lika planlöst. Jag kom förbi bussterminalen, hoppade på första bästa buss och hamnade på andra sidan Storsjön, där jag tog en lång skogs promenad innan jag upptäckte att sista bussen tillbaka till stan hade gått. Efter en timme fick jag lift hem av en riktig surjämte. Jag ska aldrig mer säga ett ont ord om jämtar, om jag nu någonsin har gjort det.

2014-02-01

Mitt äventyr i skogen resulterade i en kraftig förkylning och flera dagar i sängen. Tur i oturen faktiskt, jag hade aldrig kunnat förmå mig till något annat än att grubbla vidare. Jag hade verkligen inte lust att kliva ur sängen och nu fick jag ligga kvar helt legitimt, utan några besvärande frågor. Åsa erbjöd sig att komma och fixa mat åt mig, men jag sa att jag inte ville smitta henne, vilket hon accepterade. Hon hörde nog genom telefonen hur jag snörvlade och snorade.

2014-02-02

Det slog mig att det faktiskt finns en person i världen som jag kan dela mina bekymmer med. Jag ringde mormor på eftermiddagen och blev genast mycket piggare när jag hörde hennes lugna, melodiska röst. Med ens var jag tillbaka i känslorna till den tid när hon läste sagor för mig under ändlösa eftermiddagar vid Hallandskusten. Här är min trygga punkt i livet! Det bästa med mormor är att man själv kan välja hur litet man vill berätta, hon förstår ändå allt. Jag frågade om hur det var när hon och morfar träffades och hur de hade haft det. Jag berättade att jag träffat en underbar flicka och hon lovade att inte berätta för mamma eller någon annan. Skönt med någon man kan lita på med ett sådant förtroende. Hon sa inte mycket, men på sitt finurliga sätt lyckades hon ändå lugna mig och få mig att känna att det är helt naturligt att vara rädd för det nya och ovana och att det just därför kan vara rätt väg att gå. Bara genom att tränga igenom rädslan kan man komma ut på andra sidan och se vad som finns där. När jag la på luren var det som att både mina bekymmer och min förkylning hade släppt. Jag låg återigen efter i studierna, men jag hade uppnått något viktigare: frid i själen. I morgon måste jag träffa Åsa igen - skit samma att jag egentligen skulle behöva plugga.

2014-02-05

Jag har egentligen inte funderat så mycket tidigare på varför just Åsa och jag passar så bra ihop, jag har varit för glad och förvånad för att våga sätta det på spel med några analyser. Jag har nöjt mig med det faktum att hon för några år sedan var nära att bli professionell World-of-Warcraft-spelare och att hon därför begriper mitt intresse för spel bättre än andra tjejer. Det har säkert en viss betydelse på ett ytligt plan, men efter att ha granskat mig själv och vårt förhållande under lupp i några dagar inser jag att det finns så mycket mer än det i botten. Hon slutade dessutom med alla former av datorspel när hon var 17, så där skiljer vi oss ändå åt rätt så duktigt. Ändå lyssnar hon intresserat när jag berättar om både spel och programmering och det känns aldrig spelat eller påklistrat. Hon verkar genuint intresserad på ett sätt som jag aldrig mött hos någon annan människa, men inte så mycket av exakt det jag har gjort, som av det faktum att det är jag som har gjort det. Hon är också nyfiken på många andra områden, inte minst alla möjliga sorters kultur, som jag aldrig har brytt mig om tidigare, eftersom jag har trott att det var tråkigt. Men Åsa kan berätta och förklara på ett sätt som gör vad som helst intressant. Jag ger mig katten på att hon kan läsa en dammsugarmanual och få det att låta som en saga. Hon tar med mig på utställningar och konserter, hon förklarar och berättar, men hon har aldrig hittills tappat tålmodet på grund av min okunskap. Hon ser aldrig ner på mig när jag inte kan eller förstår och hon blir aldrig överlägsen. Det gör förstås att jag lär mig snabbt och att vi alltmer kan få ett jämbördigt utbyte av det vi upplever. Samtidigt hamnar hon aldrig i underläge när vi pratar om något jag kan bättre. Det är som att vi har en balans i vårt förhållande som gör att vi båda går starkare och gladare ur varje situation. Jag tror hon ser den William som alltid har funnits där, men som kanske har gömt sig bakom en stor datorskärm. På många sätt tror jag hon ser mer av mig själv än jag någonsin gjort själv.

2014-02-07

Detox-dieten börjar bli rejält tjugig nu. Även om vi har fuskat några gånger när vi har ätit med andra, har vi tillsammans lyckats hålla oss på den smala vägen riktigt bra. Åsa, som är den bättre kocken av oss, har varit väldigt kreativ med att hitta på roliga recept, men det finns en gräns för hur mycket man kan variera bladspenat, squash, osaltade cashew-nötter och nötkött. Det positiva är att kilona rasar av mig och att det bara är knappt två veckor kvar.

2014-02-12

Nu är det klart: Åre-veckan blir av! Efter vår tentaperiod andra veckan i mars åker vi till Åre en vecka och alla mina tre bästisar hemifrån kommer upp! Åsa ska försöka ta ledigt från jobbet några dagar, men kan troligen inte vara med hela veckan. Jag känner mig faktiskt inte så lite stolt över att få presentera en flickvän för första gången i mitt liv. Ska bli spännande att få se deras miner, jag har inte berättat något ännu. Ungefär halva korridor-gänget kommer också med och en del av deras kompisar. De vet förstås om Åsa - det går inte att hemlighålla ett förhållande i en så liten stad som Östersund.

2014-02-19

Detoxen är slut och med den är sju kilo borta. Skönt! Jag behöver all energi jag kan få inför tentaperioden. Jag kommer att behöva sitta och plugga en hel del, trots att jag kom ikapp ganska fort efter mina sjukdagar. Konstigt nog har jag inte avskräckt Åsa från att plugga, snarare tvärtom. Hon har jobbat i klädbutik ända sedan gymnasiet, men det har varit uppenbart hela tiden, både för henne och för mig, att detta inte är slutstationen i hennes liv. Hon har bara väntat på rätt tillfälle och rätt motivation för att gå vidare. Är det min förtjänst att den kommer just nu? Hon har länge tittat på utbildningar runt om i Sverige och även utomlands, men nu är det bara Mitthögskolans katalog som gäller. Det är på grund av mig (säger hon i alla fall). Jag skulle ha gissat på att kultur eller beteendevetenskap låg närmast till hands för henne, men nu verkar det som att hon kommer att plugga företagsekonomi. Hon är en spännande människa med många bottnar!

2014-03-15

Tenta-perioden över, Puuh! Jag kanske pluggade lite för mycket, men bättre det än att vara osäker på om man har kört eller inte. Snarare finns chansen att jag skrivit A på varenda tenta. Känns som att jag verkligen är på väg mot något stort här. Ikväll blir det stor tentafest på kåren, i morgon firar jag med Åsa och på måndag morgon kommer grabbarna från Linköping och tar med mig och Åsa till Åre. Livet leker igen!

2014-03-24

Konstig vecka i Åre. Skidåkningen gick bra och när vi fått i oss några öl på kvällen var alla bröder och systrar. Däremellan blev det pinsamt uppenbart vilken skillnad det är på mina gamla och mina nya kompisar. Jag trodde att bara för att jag gillar dem allihop så skulle de gilla varandra, men det var förstås naivt. Alla var förstås snälla och artiga, men de hade inte mycket att säga varandra. Jag hade hela tiden en känsla av att Leffe, Johan och Danne ville att jag skulle vara mer med dem, särskilt när de ville snacka om nästa Dreamhack och om när de var på Kanarieöarna i januari (Indien blev tydligen inte av, ingen sa något om varför). Östersunds-gänget var måttligt intresserade av datorspel och spanska fester och ojade sig en massa över hur jobbig tentaperioden varit och hur mycket plugg det skulle bli längre fram. Den som jag försummade mest i min iver att vara alla till lags var Åsa. Tur att hon inte var där mer än ett par dagar i början och slutet av veckan. Jag får kompensera henne med lite extra mys i påsk.

2014-04-01

Har nog levt för mig själv lite för mycket de senaste åren. Hade inte en tanke på första april. Halv tre på natten gick brandlarmet och någon sprang runt och bankade på alla dörrar och skrek att vi skulle ut. Jag fick panik förstås och sprang ut i bara kallingarna. När jag kom ut på gården var det någon som ropade uppifrån huset. Jag tittade upp och fick en spann kallt vatten på mig. Sedan var dörren låst och inte hade jag tänkt på att ta med nycklar. Det blev tio väldigt kalla minuter innan snälla Anna-Karin kom och öppnade. Jag var åtminstone inte den enda som gick på "skämtet". Jag duschade varmt, gick och la mig och när jag vaknade på morgonen hade jag nästan glömt allt. Då kom nästa chock. Någon hade bytt plats på all mat i köket. Varenda pinal fanns i ett annat skåp. Och det var inte frågan om någon systematisk omflyttning. Det var fullständigt kaos. Det tog två timmar att få allt på rätt plats igen. Några var väldigt muntra, vi andra var mäkta sura. Men någon stans långt innanför min vrede känner jag att det är underbart att leva med människor som hittar på saker och som bryr sig. Likgiltighet är alltid det värsta.

2014-04-06

De andra i korridoren snackade sommarjobb idag när de flesta av oss åt middag samtidigt. Jag satt bara tyst, hade inte funderat ett enda dugg på sommaren. Jag har ju aldrig behövt göra det, eftersom det bara har rullat på med jobb och annat lite hur som helst. Jag behöver i och för sig inte jobba under sommaren för pengarnas skull eftersom min revisor kunde fixa utdelning från firman även i år, men det kanske är lika bra att ha något att göra. Jag får börja kontakta mina gamla kunder och se om de har något för mig. Jag har fått några förfrågningar under tiden jag varit i Östersund, men de flesta har jag fått säga nej till eftersom jag inte skulle ha hunnit (och ingen lust hade jag heller, om jag ska vara ärlig). Några småjobb har jag kunnat göra när det inte varit för mycket annat, men det har blivit mindre och mindre. Jag har inte heller funderat på var jag ska vara i sommar. Linköping känns inte lika självklart längre, även om det kunde vara kul att träffa mamma lite mer, nu när det är bra mellan oss. Några från korridoren går ut i år och kommer att lämna sina rum i juni. Några blir kvar tills de hittat nytt boende eftersom de har fått jobb i stan, medan några, främst de som inte kommer från Jämtland, åker hem över sommaren. Om Åsa och jag gör slag i saken och flyttar ihop börjar det bli dags att säga upp rummet snart. Tur att det är hyresfritt över sommaren så det inte blir någon panik med att flytta. Just det, kan vara bra att snacka med Åsa om sommaren också. Jag glömmer så lätt att jag lever i ett förhållande och inte bara har mig själv att tänka på.

2014-04-08

Åsa förekom mig när det gäller sommaren. Hennes föräldrar har hyrt ett hus i Provence hela sommaren och ska sitta där och skriva, måla och komponera. Ville jag följa med en vecka eller två? Självklart tackade jag ja på stående fot. Det är precis sånt här som aldrig skulle ha hänt i min familj. Hos oss skulle det inte vara några överdrifter, inget storslaget, bara kämpa på med blicken ner i backen. I Åsas familj höjer man blicken och förverkligar sina drömmar. Kanske inte så konstigt att jag mår så bra av att vara nära henne.

2014-04-15

Kurserna är i gång på allvar nu och vi ser redan ett berg av deadlines och tentor torna upp sig i slutet av maj. Samtidigt är det kul och jag är förvånad över hur mycket jag lär mig. Jag kunde mycket innan jag kom hit, men tydligen bara inom vissa områden. Åsa och jag har tagit igen det vi missade under pluggperiod, tentaperiod och Åreresan. Vi har börjat snacka om att flytta ihop till hösten om vi kan hitta en liten lägenhet. Jag bor i och för sig i världens bästa korridor, men jag får inte vara för mig själv så mycket som jag gillar. Åsa har verkligen bott länge nog hemma hos sina föräldrar, även om de är coola och har ett stort hus där hon får vara i fred i sin del av huset. För ett år sedan skulle jag ha blivit skräckslagen av tanken på att flytta ihop med någon. Nu känns det bara så himla naturligt och underbart!

2014-04-20

Fick ett underbart kvitto på min fysiska status idag. Andreas, en kille som brukar komma till vår innebandy ibland, frågade om jag ville provspela med hans division två-lag i innebandy. Och jag som knappt hade hållit i en klubba för ett halvår sedan och frustade som en flodhäst när jag sprungit från halva plan till målet! Men det är klart, idag är jag 15 kilo lättare och en av dem som orkar springa mest under en träning. Att jag har blivit rätt så stark av allt lyftande hjälper ju också rätt bra i närkamperna.

2014-04-27

Våren är underbar i Östersund. Ena dagen är det snö över allt, nästa dag skiner solen för fullt och vattnet från snösmältningen forsar fram över allt. Jag har aldrig varit med om att det går så snabbt från vinter till vår och ändå ligger det snö här och var ute i skogen och på norrsluttningarna. Storsjön har varit istäckt fram tills för någon vecka sedan, men nu är småbåtarna redan ute på sjön. Det är vackert - på ett sätt som det aldrig var i Linköping!

2014-05-01

Sista april och första maj med Åsas kompisar (som nu börjar bli mina också). Stilfullt, charmigt och inte alls de där fyllefesterna som jag till slut tröttnade på där hemma. Fin middag med sånganföreläsare och tal, följt av riktig pardans. Första-maj-firande i konserthuset med tal och körsång till vårens ära. Mysigt!

2014-05-05

Stjärnklar natt, om än hyfsat ljus. Vi börjar ju närma oss sommaren och det blir väldigt fort ljusare på kvällarna här uppe. Åsa och jag hade en romantisk kväll i en skogsdunge, med vin och hämtpizza. Absolut mörker var beordrat för att jag skulle kunna visa henne alla stjärnbilder. Det gjorde det hela bara än mer romantiskt. Det enda jag inte pekade ut för henne var en röd prick som kravlade sig upp över horisonten just när vi var på väg hem. Mars känns väldigt avlägset just nu. Jag ska inte hymla med att den röda planeten fortfarande lockar, någonstans djupt inne i mig är jag ändå en äventyrare. Men det är så många äventyr som väntar här på jorden så jag blir knappast besviken när beskedet kommer att jag inte får åka.

2014-05-10

Sista innebandyn för terminen igår, vilket givetvis innebar fullt party efteråt. Kommer inte riktigt ihåg när jag kom hem i natt, men jag kom hem i alla fall. Det är en bedrift i sig! Försov mig till första lektionen i morse. Skit samma, föreläsaren är astråkig ändå och jag kan lika gärna läsa in allt i boken.

2014-05-12

En av mina gamla kunder, ett IT-företag i Manchester, skickade en offertförfrågan om ett stort jobb. Måste verkligen lägga manken till med att skriva ett bra förslag till dem så att jag får jobbet. Det skulle hålla mig sysselsatt större delen av sommaren, men ändå inte mer än att jag hinner med två veckor i Provence.

2014-05-15

Jag var inte spolad! De ringde från Mars-projektet idag och undrade varför jag inte svarat. På vad? All information hade gått ut per post, givetvis till Linköping. Eftersom de ringde mig förra gången, hade jag inte haft en tanke på att ändra adress. Insåg precis att det kan ligga en del post i min gamla lägenhet. Tur att hyra, el, mobil och sånt där går på autogiro. Eftersom jag hatar att få post på papper har jag alltid varit den första att hoppa på alla möjligheter att få allt digitalt. När jag flyttade tänkte jag nog att jag skulle åka hem titt som tätt så jag brydde mig inte om att be någon kolla posten och blommor hade jag ändå inga. Att jag skulle bygga upp ett liv i Östersund så snabbt att jag bara skulle åka hem till jul, fanns inte på kartan.

Nu är det snabba ryck. Vi som klarat andra gallringen och som tackar ja, ska genomgå en ny serie tester i Amsterdam i sommar, med lön under tiden. Tidpunkten verkar väl vald; de inser väl att folk vill kunna ha kvar sina vanliga jobb eller studier om de inte kommer vidare i gallringen. De sa att de ville ha besked från mig innan måndag, men jag svarade förstås ja direkt. Det går alltid att backa ur senare, när som helst, men det kan aldrig vara bra att visa tveksamhet. Man vet aldrig vilka parametrar de baserar senare urval på och ska man ha en chans gäller det att vara på hugget. Dessutom... ju längre samtalet pågick, desto mer kom suget efter Mars tillbaka. Det här är inte som vilket jobb som helst, det här är min chans, kanske den enda i mitt liv, att sätta ett tydligt avtryck i världshistorien. Jag kan säkert bli lycklig på Jorden, men jag kommer aldrig att höja mig över mängden. Jag kommer aldrig att bli odödlig, jag kommer aldrig att få uppleva något verkligt unikt om jag inte tar den här chansen.

De ska skicka all information via epost imorgon. Det blir en nervös natt!

2014-05-16

Mars-informationen kom som utlovat på morgonen. 28 juli ska vi vara på plats i Amsterdam, mitt i vår planerade vistelse i Provence. Tur att vi inte hunnit boka några biljetter ännu - det blir knepigt nog ändå att flytta på vår första semester ihop, utan att hon får veta vad jag egentligen ska göra. Visst har vi sagt att vi ska dela allt med varandra och inte ha några hemligheter, men det här är väl ändå rätt så speciellt? Än så länge finns det inget som säger att jag blir en av de få som faktiskt får åka till Mars. Det är fortfarande flera hundra aspiranter kvar och jag är nog inte ens en av dem som är allra mest desperat att få åka. Just nu handlar det om att få vara med i utbildningen och uttagningarna. Bara det blir ett äventyr i sig. Jag kan bli utkickad eller kicka ut mig själv när som helst, men det finns ingen garanti att Åsa ser det så. Jag vill i alla fall inte ta risken att hon ser Mars-projektet som en konkurrent till henne. På ett sätt är det väl i och för sig det, men det ligger på en helt annan nivå än om jag skulle ha haft en annan tjej vid sidan om. Det här handlar om två helt olika världar. Det handlar om vem jag egentligen är och vad jag vill med mitt liv. Det handlar om att göra ett helt avgörande val som stänger alla andra dörrar för all framtid och jag vill inte göra det valet, inte ännu i alla fall. Jag måste få leva mina två drömmar ett litet tag till. Åsa får veta allt annat om mig, inga problem, men får hon veta det här, då finns risken att hon stänger sin dörr. Jag vet inte hur stor risken är, men jag är inte beredd att ta den. Inte ännu. Hon blir den förste att få veta när jag har bestämt mig - om jag får chansen att bestämma själv - men inte just nu. Testerna pågår oavbrutet till 26 augusti, vilket betyder att jag missar starten på höstterminen här hemma. Det är ett mindre problem, det kan jag ta igen när jag kommer tillbaka eller så får jag ta den kursen nästa år. Det blir i så fall första gången jag missar en tenta, så det ska väl inte vara några problem.

2014-05-17

Jag berättade för Åsa att jag fått ett sommarjobb i Amsterdam. Jag vill ljuga så lite som möjligt. Hon blev jätteglad för min skull, men undrade också varför jag inte sagt något om att jag sökt jobb utomlands. Jag tvingades dra till med en nödlögn om att det var en gammal kund som ville att jag skulle göra ett jobb åt dem och att de ville att jag skulle göra det hos dem. Att flytta Provence var det minsta problemet. Hon hade tidigt i våras satt upp sig på semester från 15 juli och fyra veckor framåt, men när hon berättade för sin chef att hon skulle börja plugga i höst, ville chefen att hon också skulle ta ut all inestående semester och övertid på en gång. Åsa hade trott att hon skulle kunna fortsätta att arbeta på helger och lov, men det var tydligen inte helt självklart att de ville det. Vi skulle alltså kunna åka ner direkt efter midsommar och jag skulle kunna åka direkt till Amsterdam därifrån. Det knepiga kom när Åsa ville komma och vara med mig i Amsterdam under början av augusti. Vi kunde väl hyra en lägenhet tillsammans och ha en massa mysiga kvällar och helger tillsammans? Jag hintade att det kanske skulle bli svårt, med tanke på hur man ofta kan behöva jobba dygnet runt med programmering, men för att köpa tid och inte verka ointresserad, lovade jag att jag skulle fråga min arbetsgivare. Självklart kan jag inte göra det och nu handlar det bara om att kläcka en tillräckligt bra förklaring som hon köper. Mars-testerna kommer att gå för högtryck minst sex dagar i veckan och vi ska inte räkna med att ha någon fritid att tala om, det står klart och tydligt i informationen. Uppenbarligen vill de hinna med maximalt utan att ta mer än nödvändigt av vår tid i anspråk. Kanske handlar det också om att testa oss under pressade situationer. Om någon ballar ur eller klagar är det ingen som passar för en Mars-resa och då blir det en mindre att gallra bort. Det skulle förvisso vara underbart att ha Åsa i närheten under de säkert rätt tuffa gallringarna, men situationen skulle bli ohållbar. Hon skulle fråga mig varje dag vad jag gjort på jobbet, hon skulle vilja följa med och se min arbetsplats, hon skulle undra de nätter jag inte kunde sova hos henne och så vidare. Jag gillar det inte, men det får bli en nödlögn till.

2014-05-18

Jag sa till Åsa att jag snackat med min arbetsgivare om att fixa eget boende i Amsterdam, men att det var ett krav från deras sida att jag var tillgänglig för dem maximalt och att de krävde att jag bodde på ett hotellrum, som de betalade, precis bredvid företaget. Så långt inget direkt ljug, men för att riktigt sätta tyngd bakom orden, hittade jag också på att projektet var topphemligt eftersom det hade kopplingar in till NATO. De förbjöd mig att ungås med någon som inte hade kopplingar till projektet medan det pågick. Det kändes inte riktigt bra när jag sa det och jag fick känslan av att Åsa inte riktigt köpte det, även om hon inte sa något om det. Eller är det bara jag som är nojig, eftersom jag har så svårt för att ljuga? Hon blev ledsen förstås, men vi enades om att vara maximalt med varandra fram tills slutet av juli och att ta igen all tid vi förlorat senare i höst. Att hon blev tvungen att vara för sig själv under starten av sina studier, såg hon mest av allt positivt på eftersom hon trodde att hon skulle behöva plugga en hel del.

2014-05-20

Jag hade nästan glömt att jag faktiskt hann få in en offert till Manchester innan de ringde från Amsterdam. Uppenbarligen måste jag ha skrivit något bra för de mejlade idag att jag fick uppdraget. Det känns som att jag går i bitar. Jag vill verkligen göra Manchester-jobbet, både för att det är ett kul uppdrag, men också för att det är en bra kontakt som jag gärna jobbar för senare också. Jag vill gärna vara maximalt med Åsa före och efter Amsterdam och Amsterdam kommer att bli jobbigt i sig. Och mitt i allt som ska planeras och göras och övervägas, har jag mitt helt vanliga plugg, det som jag egentligen ska göra på heltid och där vi snart har årets tuffaste tentaperiod. Jag låg bra till ett tag, men de senaste dagarna har jag inte kunnat fokusera för fem pix på att plugga och nu vet jag inte hur det kommer att gå. Måste snacka med Manchester om när jag kan göra jobbet. Kan jag dra på det och göra klart det i höst? Kan jag göra det nu i maj och skita i tentorna (men hur smart är det)? Får nog ta och ringa mormor om jag ska få någon ordning på röran i mitt huvud....

2014-11-14

Hittade dagboken igen idag. Har inte haft en tanke på den under det senaste halvåret - livet har gått i 180 knyck. Funderade ett tag på att strunta i att fortsätta skriva när jag ändå missat så lång tid. Känns mest av allt som ett påhäng, som har varit skönt att vara utan. Men det kommer att vara speciellt att ha en ärlig dokumentation från den här tiden, oavsett hur det går i slutändan. Så mycket behöver jag ändå inte skriva. Dessutom är det faktiskt skönt att ha någon att dela de tankar med, som man inte kan dela med någon.

2014-11-15

Kort sammanfattning av vad som hänt sen sist: Manchester gick med på att låta mig leverera i slutet av september, men gav mig samtidigt all dokumentation direkt så att jag skulle kunna starta när jag ville. Under några veckor skötte jag Manchester på dagarna, Åsa på kvällarna och plugget på nätterna. Återigen klarade jag alla tentor, men den här gången med ett nödrop, åtminstone för en av dem. Provence var precis så fantastiskt och romantiskt som jag hade hoppats och jag hade verkligen gärna velat stanna mycket längre. Mars-uttagningarna var verkligen så tuffa som de hade varnat för och jag var totalt utpumpad från andra veckan och långt efter det var slut. De fysiska testerna var faktiskt lättast, medan de psykologiska testen och teamövningarna var rent ut sagt för jävliga många gånger. Jag har verkligen ingen aning om det gick bra eller åt skogen, men de har ringt några gånger under hösten för att ställa kompletterande frågor, så jag kanske fortfarande har chansen. De är lite svävande om när de ska bestämma sig för vilka som blir anställda i projektet, så jag kör vidare med allt annat som vanligt. Det gick som väntat bra att hoppa in i kurserna efter en vecka och det andra året är så här långt ännu roligare än det första. Svårare, eftersom vi pluggar på en högre nivå där mina förkunskaper inte räcker lika långt, men just därför så mycket intressantare och lättare att motivera sig att plugga. Jag började träna med Brunflo Boys (innebandy, division två), men det blev för mycket med resor till träning, matcher och fyra träningar i veckan, så jag hoppade av för att kunna prioritera studierna. Åsa verkar ha prickat helt rätt med sina studier och känns om möjligt än mer tillfreds med livet nu än i våras. Hon är väldigt seriös med sina studier och pluggar mer än jag någonsin har gjort och därför ses vi inte lika mycket som tidigare, i alla fall inte på dagarna. Men när vi ses, då är det som att vår relation har fördjupats och blivit så där självklar att det inte behövs några ord för att känna att vi hör ihop. Planerna på att flytta ihop kom av sig när hela sommaren fick göras om och jag skulle vara borta, men det känns som att det kan vara läge att ta upp tråden snart igen. Just nu bor hon i studentrum, men hon trivs inte så bra där och tillbringar därför så många nätter som möjligt hos mig.

2014-11-16

En lustig grej från uttagningarna i somras: en dag tävlade vi i vem som kunde sitta inspärrad längst i en pytteliten bur, utan att kunna röra armar och ben. Grundkravet var att sitta en timme. Hälften satt inte en sekund längre och klagade efteråt högljutt på hur de hade varit på väg att få panik och hur detta hade varit det värsta testet på hela uttagningen. Jag satt kvar tills de avbröt allt efter sex timmar, när vi bara var tre personer kvar och jag hade mest problem med att jag blev så infernaliskt törstig eftersom det var kokhett inne i lådan. Jag tänkte på när jag var fem år och vi lekte kurragömma. Jag brukade leta upp ett så toppenbra gömställe och sitta så blickstill och tyst därinne att ingen kunde hitta mig. Det hände mer än en gång att de andra slutade leta och började en ny omgång, utan att bry sig om att jag inte var med. Någon gång somnade jag och när jag vaknat av mig själv och kom hemlullande på kvällen, var mamma superrolig och hade ringt polisen. Jag antar att jag helt enkelt är bra på att vara för mig själv och att fokusera tankarna på något annat än det som händer just nu. Det bekommer mig helt enkelt inte att jag inte kan röra mig, men jag har heller aldrig tänkt på att jag har den här "talangen".

2014-11-18

Jag är vanligtvis inget fan av grupparbeten, men när man får välja gruppmedlemmar kan det funka. Idag presenterade vi ett stort arbete om IT-arkitektur och -infrastruktur i tredje världen, som har löpt hela hösten. Vi som är lite äldre gick ihop i en grupp och valde att arbeta med Tchad, just därför att ingen av oss visste ett dugg om landet när vi började. Vi lade upp det hela som en konsultrapport till Tchads regering med detaljerade ekonomiska och tekniska rekommendationer om hur de skulle agera för att bli en ledande IT-nation inom 20 år. Vi fick spontana applåder efter vår presentation och vår handledare sa efteråt att det nog var en av de mest genomarbetade och genuina rapporter han någonsin hade sett, inte bara på högskolan.

2014-11-25

Åsa och jag var och kollade på en lägenhet idag. En tvåa med hyfsat låg insats, tjugo minuters cykelväg från högskolan. Inte så fräsch som min lägenhet i Linköping, men med väldigt överkomlig hyra och någonstans måste man ju börja på bostadsmarknaden. Mäklaren trodde inte det skulle vara så bråttom att bestämma sig, med tanke på att den redan varit ute i två månader, så vi sa att vi skulle tänka på saken. Jag tror vi kände båda två hur bra det här skulle kunna bli. Jag börjar känna mig färdig med korridorliv, särskilt som stämningen inte är riktigt lika galen och härlig som förra året, efter att så många har blivit klara med sina studier och flyttat. Det verkar som att jag hade en enorm tur med min första korridor!

2014-11-30

Idag kom äntligen första snön och som den kom. Det är visst någon slags rekord för snömängd på en dag. Hela stan är rejält inbäddad i vitt fluff och de har fått stänga av flera mindre gator eftersom snöplogarna inte hinner med. Bilarna kommer knappt fram och bussarna går med stora förseningar, men folk verkar bara vara glada och lyckliga. Några klasskompisar som bor en bit utanför stan kunde inte ta sig in till skolan idag, men annars flyter det mesta på som vanligt.

2014-12-02

Kris och panik, Åsas mens är två veckor försenad! Hon har inte velat säga något för att inte oroa mig, men idag märkte jag att det var något och hon verkade lättad över att få berätta. Jag känner mig som en idiot som inte har engagerat mig mer i det här med preventivmedel. Jag frågade någon gång i början om hon hade skydd och när hon sa att hon tog P-piller tänkte jag inte mer på saken. Jag hade väl kunnat använda kondom också, det hade väl inte varit så farligt? Jag har ju ingen som helst koll på om hon tar sina piller, vilken sort hon tar eller ens om hon fortfarande tar dem. Det enda trösterika är att om hon är gravid så är det med mig. Vi var definitivt tillsammans den aktuella perioden och hon skulle knappast ha hunnit träffa någon annan, så som hon pluggar. Inte för att jag är orolig, men det känns ändå bra.

2014-12-04

Idag kom mensen och jag kom på mig själv med att bli besviken. När den första chocken och oron hade lagt sig, började jag inse att en bebis inte skulle vara så illa ändå. Tvärtom, det skulle vara helt underbart och väldigt naturligt. Att leva med Åsa resten av livet är en väldigt lockande tanke och om vi fick ett barn tillsammans skulle det effektivt sätta stopp för alla andra planer och idéer. Jag hade börjat känna en inre frid i den tanken, när Åsa ringde och meddelade att jag inte behövde oroa mig längre. Jag vågade inte säga hur jag hade tänkt eftersom hon verkade glad. Borde jag berätta? Borde jag föreslå att vi skulle försöka bli gravida på riktigt? Det kanske trots allt är lite tidigt efter bara ett år och det skulle inte vara särskilt bra för hennes studier. Men ändå...

2014-12-10

Idag skrev vi på kontraktet för lägenheten. Ingen av oss hade hunnit fundera så mycket på saken, men när vi åt frukost och Åsa frågade vad jag tyckte, kände jag att "varför inte, vad har jag att förlora?". Vi bestämde oss på stående fot, ringde mäklaren, lägenheten fanns kvar, vi lyckades pruta 50 tusen och bokade en tid för kontraktskrivning i eftermiddags. Officiellt har vi tillträde 15 januari, men förra ägaren har redan i praktiken flyttat, så vi ska nog kunna komma in under jullovet. Det får bli en snabb tur ner till Linköping för att hämta det viktigaste och sedan ägna lovet åt att fixa till och bo in oss. Jag funderade ett tag på att faktiskt säga upp lägenheten i Linköping, men så länge jag har råd är det praktiskt att ha den kvar. Jag kommer knappast att få tag på en så pass bra lägenhet med så låg hyra igen och var skulle jag ha alla mina datorer och synthar? Hyra ut i andra hand skulle förstås vara en möjlighet, men jag är inte säker på att hyresvärden skulle gå med på det och jag är inte säker på att jag själv vill ta risken. Smart att jag hela tiden haft kontoret hemma så jag kunnat ta hyran på företaget. Nu när jag inte gör några vinster längre och alla gamla periodfonder måste lösas upp, kommer alla kostnader väldigt lägligt, säger revisorn. Åsas föräldrar har lovat att hjälpa henne med hennes del av insatsen och jag ska nog kunna få fram ungefär lika mycket om jag säljer någon av mina fonder. Skönt att jag inte spenderade allt jag tjänade när det gick som bäst för 3-4 år sedan, eller snarare, praktiskt att jag aldrig har haft några intressen som har kostat några stora pengar. Resten av insatsen får vi låna till, banken blev nästan besviken att de inte fick låna ut till mer än hälften!

2014-12-13

Gick på Lucia-konsert med Åsa. Det är så mysigt att bara hålla hennes hand i skenet av stearinljus och flyta bort i musiken. Det är så fantastiskt att hon vill vara med mig - hur är det egentligen möjligt? Hon skulle kunna få vilken kille som helst, vad är det egentligen hon ser hos mig? Kanske känner hon bara hur lycklig jag är och hur bra jag mår när jag är med henne!

2014-12-19

Sista föreläsningarna innan jul igår! Det firades förstås med en helkväll på kåren. Åsa har en presentation i morgon, så hon stannade hemma hos sig för att förbereda sig och lägga sig tidigare. Bra att hon slapp se mig i det skick jag var i när jag kom hem vid 3-tiden eller när det nu var. Allt har gått lite trögt idag, men det är ganska skönt att ha den känslan ibland. Ingen större idé att börja råplugga ännu för tentorna i slutet av januari. Allt har sin tid.

2014-12-21

Gamle ägaren ringde i går morse, lägenheten är redan tom och städad och vi får gärna flytta in när vi vill. Vilken ett-årspresent till vårt förhållande! Vi hade tänkt gå ut och fira på någon fin restaurang, men tänkte snabbt om. Kl 12 träffade vi säljaren, fick nycklarna och kollade av lägenheten tillsammans, kl 14 hade vi köpt Champagne och Sauternes och kl 16 hade vi bullat upp med hummer, räkor, havskräftor, grönsaker, ciabatta och ett knippe trevliga ostar: Gruyère, Appenzeller, Chèvre och Manchego. Åsas pappa hjälpte oss att köra över ett litet bord, två stolar, en madrass och stearinljus. Det var väldigt kallt och spartanskt i lägenheten, men det märktes knappt. Det är vår lägenhet, vår ettårsdag och vi har varandra. Vad mer kan man önska sig?

2014-12-22

Det blir ingen tur ner till Linköping det här jullovet. Tanken var att jag skulle åkt ner över nyår, men jag har väntat med att boka biljett och nu fanns det bara sittplatser på tåget och svindyra flygbiljetter kvar. Lika bra det, nu när vi redan fått lägenheten och har en del att fixa i den. För övrigt, vad skulle jag egentligen ha hämtat i Linköping? Allt jag behöver här uppe finns ju här och det jag har där nere använder jag bara när jag är där, om ens det.

Åsas föräldrar bjöd in mig redan i november att fira jul med dem. Känns både pirrigt och stenkul - första julen i någon annans hem. Ett tag tänkte jag fråga om jag fick bjuda in mamma också, men jag hejdade mig. Skulle nog ha blivit för mycket på en gång, särskilt som de inte har träffats i verkliga livet ännu. Det löste sig ändå till det bästa eftersom mamma redan bestämt att hon skulle fira jul i Halmstad. Undrar om hon kände på sig att jag inte skulle komma hem?

2015-01-05

Det här har nog varit min tuffaste jul- och nyårsperiod någonsin. All tid som vi inte har firat jul aktivt har gått åt till att tapetsera sovrummet, byta köksluckor, sy gardiner och fixa alla andra små saker som man vill ordna för att det ska bli ens eget hem. Skönt med ett julfirande helt utan religiösa inslag, inte ens ett pliktskyldigt besök i midnattsmässan, som mamma länge envisades att dra med mig på. Det är helt okej att de som går i kyrkan i vanliga fall, gör det på julen också och hade Åsa varit troende hade jag hakat på utan problem. Men vad är poängen med att låtsas tro på Gud bara för att det tänds lite stearinljus i en vacker lokal?

Vi bodde hemma hos Åsas föräldrar under juldagarna och vi satt uppe sent på nätterna och spelade spel och diskuterade konst, historia, politik och filosofi. Så fort vi tapetserat färdigt i vår nya lägenhet, köpte vi en dubbelsäng och en soffa på Myrorna, några uppsättningar vackra lakan, två duntäcken, ett par gossedjur och flyttade in. Resten av lägenheten såg ut som ett skrotupplag, men vi ville så gärna bo i vårt eget och dessutom gick det snabbare att göra färdigt när vi blev påmind om röran varje dag.

Nyårsafton firade vi hemma med inbakad oxfilé och rött vin och somnade i soffan vid 10-tiden på kvällen. Nyårsfyrverkerierna väckte oss, men efter att ha tittat i fem minuter, gick vi vidare till vår sköna säng och somnade om direkt. Vi börjar bli ett riktigt par!

2015-01-08

Nu börjar lägenheten kännas så färdig som den kan bli och jag måste ta tag i mitt tentapluggande på allvar. Har inte läst en rad sedan mitten av december så det börjar bli skarpt läge nu. Blir nog inte så mycket av vare sig träning, myskvällar eller dagboksskrivande de närmaste veckorna.

2015-01-29

Sista tentan klar och otroligt nog känns det som att det gick bra. Jag tyckte de flesta tentorna var väldigt lätta, men det tyckte nästan ingen av mina kursare. Kanske har det betalat sig att jag hängt med löpande under hösten och att jag satsat på att lära mig något under grupparbetena. Strax dags för innebandyträning och därefter pubkväll för att fira tentaperioden. Den här gången hänger Åsa med, så jag antar att vi inte blir så länge på kåren. Det finns ju annat att göra när hon är med...

2015-02-12

Tentaresultaten uppe - jag klarade allt och det mesta med högsta betyg! Jag måste göra något väldigt rätt! Åsa fick sina senaste tentaresultat förra veckan och hon har ännu inte kört en tenta sedan hon började. Men det var förstås mer väntat.

2015-02-23

Kom hem från en helg i Åre igår. Mest Åsas polare och ett fåtal från gamla korridoren. Skön stämning, mycket skidåkning och inte så mycket festande. Lite dåligt väder tidvis, men då blir det bara färre turister i backarna, så det har sina fördelar.

2015-02-27

Idag kom ett verkligt spännande erbjudande. Jag hade handledning med Bo Bregner, vår lärare i systemarkitektur inför projektarbetet som vi ska göra på halvtid under resten av terminen. Egentligen var det ett krav att vi skulle arbeta i grupper om 2-4, men när jag bad om att få jobba ensam, var det konstigt nog inget problem för mig att få göra det. Jag var alltså ensam med Bosse vid handledningen och vi diskuterade min projektplan som jag lämnat in en vecka tidigare. Det stod klart från första början att han var väldigt nöjd med mitt upplägg och efter att han föreslagit några mindre ändringar, gled samtalet över på vilka kurser jag skulle välja nästa år och vilka möjligheter jag skulle ha i framtiden. Plötsligt tystnade Bosse, gick upp och stängde dörren bakom mig och satte sig ner igen med ett gåtfullt leende. "Kan du bevara en hemlighet?", frågade han. Jag nickade. "Du är den förste på högskolan jag berättar det här för, så jag måste be dig om total diskretion. Jag tror bara att det kan vara bra att du får veta det, så att du kan fundera i lugn och ro. Jag har precis fått en tjänst som assistant professor vid Stanford, med 40% forskning. Jag börjar i oktober, men kommer att resa över så fort vårterminen är slut för att hitta bostad och hjälpa min fru hitta ett jobb. Jag kommer att handleda upp till fem doktorander och jag vill gärna att du blir en av dem. Det är inte ofta man får förmånen att ha en student med en sådan analytisk skärpa som du har och jag är helt övertygad om att du kan gå långt i den akademiska världen. Du skulle kunna gå klart tredje året här i Östersund om du vill, men jag kan säkert ordna in dig så att du kan gå slutet av grundutbildningen vid Stanford istället. Du behöver inte bestämma dig än på ett tag, men fundera på det. Jag tror du får svårt att hitta en bättre möjlighet inom akademin. Senast första april måste jag säga upp mig härifrån. Håll det här helt och hållet för dig själv fram tills dess, okej? Det blir bara tråkig stämning om det kommer ut för tidigt." Jag fick inte fram ett ord, men nickade och log som en fåne. Stanford låter fantastiskt i sig, men att Bosse Bregner tycker jag är så bra att han vill handplocka mig som doktorand, det var verkligen vinstlotten. Jag tänkte fråga om jag fick prata med min flickvän om saken, men han hade spänt ögonen i mig vid "helt och hållet för dig själv" på ett sätt som inte lämnade några tveksamheter. Jag fick fundera själv, det har jag ju gjort hela livet, så det ska väl gå bra. Men visst borde det väl gå att fixa in även Åsa på något universitet i närheten av Stanford?

2015-03-03

Åsa tog upp frågan om vad jag ska göra när mina studier är slut om ett år. Hon har verkligen känsla för framförhållning min tjej. Jag sa som det var, att jag inte funderat ett dugg på saken, att jag sällan tänker längre än vad som ska hända nästa vecka. Men hon hade förstås tänkt. Hon sa att hon gärna skulle vilja plugga ett år eller mer utomlands och hon hade redan snackat med en studievägledare om vart hon skulle kunna åka och få tillgodoräkna sig det hon pluggat hemma. Jag kunde väl skaffa ett jobb på samma ställe? Självklart, sa jag, underbar idé. Skönt att inte behöva ljuga på den punkten. Jag önskar bara att jag fick berätta om Stanford. Känner mig sprickfärdig!

2015-03-14

Uttagningen till Mars är klar: jag kom med! Inte i allra första rundan, men av de 60 som fick erbjudandet först, i januari, tackade 22 nej inom en månad! Eftersom minst 48 platser skulle fyllas, gick frågan vidare, bland annat till mig. Jag har en månad på mig att tacka ja, annars går platsen till någon annan. Den här gången klarade jag inte att leverera ett taktiskt ja direkt i telefonen. För mycket står på spel, konsekvenserna blir så stora. Den här gången är det inte någon liten träff eller några tester som man kan misslyckas på. Nu är det allvar. I juni börjar den riktiga utbildningen nere i Amsterdam och den som inte hoppar av eller blir kickad under vägen, är anställd på heltid åtminstone tills första raketerna åker till Mars om sju år. Det här är inget man tar lättsamt på, det här är en yrkesutbildning utan återvändo, en av de mest avancerade och långtgående som finns att uppbringa. Jag kan tacka nej, men då kommer jag aldrig någonsin att få sätta min fot på Mars, och jag kan tacka ja, men då stänger jag effektivt dörren till allt annat i mitt liv. Vilken missad möjlighet kommer jag att gräma mig mest över? Värst blir hur Åsa kommer att ta det. Kommer hon att kunna stötta mig i mitt beslut? Kommer hon att vilja fortsätta satsa på en framtid med mig, även om den bara kommer att vara i sju år, eller nio, eller kanske ytterligare några år? Majoriteten av astronauterna som börjar utbildningen kommer ju faktiskt aldrig att komma till Mars och man har hur som helst inga garantier för hur länge man får leva och hur länge ett förhållande varar. Om vår kärlek är så stark som det känns, kommer den kanske att klara även detta. Klart är i alla fall att jag måste tänka igenom ett riktigt bra sätt att berätta för henne. Nu går det inte att vänta längre. När jag har fattat mitt beslut, och det är ett beslut jag måste fatta helt själv, då måste hon få veta, oavsett vad jag har beslutat mig för.